

«То я та вітер в дикім полі...»

Дараган Юрій

* * *

То я та вітер в дикім полі,
Отруйні стріли, сагайдак,—
Таким міцним солодким бодем
Наповнить їх смертельний знак!..

Кому, однаково, цілунки,
Удари, рани і вино!..
В'одно — густі червоні трунки,
Та кінь, та руку на стегно!

Так пишно вмерти, ясно жити!
Ось білий лебідь — все вперед...
І раптом, стрілами прошитий,
Паде в зелений очерет.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drahan_yurii/to_ya_ta_viter_v_dykim_poli